

محمد رضا "نوری"

20-04-2012

برف های اخیر، مهربان تر از دولت کرزی

افغانستان کشوری که 78 درصد از ساکنانش وابسته به زراعت و مالداري است و از این طریق امرار معاش می کنند. اما طی سالهای گذشته هیچ اقدامی برای رشد زراعت و میکانیزه شدن آن صورت نگرفته، چراکه از تمام مساحت این کشور فقط 12 درصد آن قابل زرع می باشد. از آنجای که هیچ سدی برای مهار آبهای کشور وجود ندارد لذا دهقانان چشم به راه بارندگی های زمستانی بوده... که برف باری های اخیر امید تازه ای برای این طبقه به همراه داشت.

دولت پوشالی کرزی که تعداد از مافیای مواد مخدر و شاه دزدان ثروت ملی کشور را در بردارد بخاطر عدم پلان موثر دهقانان را وادار به کشت خشخاش و مواد مخدر کرده است. انتظار می رود امسال تولید این زهر بیشتر از سالهای دیگر باشد که مفاد آن برای مردم ما بیش از یک ونیم ملیون معتاد می باشد. لذا کشت کننده گان گندم هر سال با ضرر های بیشتر مواجه شده و به اجبار به کشت تریاک رو می آورند.

از آنجای که اکثریت مردم ما زراعت پیشه اند ورشکستگی این طبقه دارای اثرات ناگوار اجتماعی می باشد. به طوریکه باعث گسترده شدن فقر در شهر ها شده و چون در شهر ها کاری وجود ندارد مجبور به ترک کشور شده تا نیروی کار خود را به کشور های همسایه به فروش برسانند. زندگی باقی مانده دهقانان در دهات بر علاوه تهدید ناامنی ها، عدم دسترسی به خدمات صحتی و تحصیل فرزندان شان در دوزخ از نارسایی قرار داشته همه روزه فکر فرار از کشور و یا مدغم شدن به گروه های مسلح را تقویت می بخشد.

دولت افغانستان هیچ اقدام موثری برای رشد اقتصادی این زحمت کشان نداشته بر علاوه گروه های مسلح طالب و حزب اسلامی به زور از آنان مالیه، عشر و زکات می گیرند. تخم های اصلاح شده و کودهای کیمیاوی به دست رس شان قرار نگرفته حتا در بعضی از مناطق دهقانان مجبور به خوردن برگ درختان و علوفه جات گوسفندان شان می گردند. اکثریت دهقانان تا حال با گاو آهن به کشت می پردازند اما بعضی از دهقانان در سالهای اخیر به ابزار های پیشرفته چون تراکتور، نوپال، دوپال و غیره دست یافته که هر چه دسترسی این زحمت کشان به ابزار پیشرفته زیاد شوند به همان پیمانه در افکار و تولید شان پیشرفت های چشم گیری به وجود می آیند.

افغانستان کشوری است که هزاران هکتار زمین آماده کشت دارد و از طرفی بیشترین آب جاری منطقه را در اختیار دارد، اما از آنجای که این کشور هرگز صاحب دولت با کفایت نشده لذا این همه

نیرو برای آبادی کشور های دیگر به مصرف می رسد. تا زمانیکه این زحمت کشان خود بخش مهم از قدرت نشوند نا ممکن است تا زندگی بیش از 90 درصد مردم بهبود یابد.